

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.18/2025/14.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. június 06. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt Terhelt1 rendőr százados vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2025. február 05. napján kihirdetett 41.Kb.87/2024/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt katonai büntett folytatólagos elkövetésére való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2025. február 5. napján előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 41.Kb.87/2024/7. számú ítéletével Terhelt1 r. százados vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett szolgálati tekintély megsértésének büntetében [Btk. 447. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés II. fordulat]. Ezért őt 200 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint pénzbüntetésre és 1 évre a soron következő fizetési fokozatba elősorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. A bíróság a kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, valamint meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 12.668 forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélettel szemben a katonai eljárásra kijelölt ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a vele szemben kiszabott pénzbüntetés összegének a felemeléséért, míg a vádlott és a védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor csak az enyhítő körülményeket vette számba helytállóan, és ezeket sem a kellő körületekintéssel értékelte. Tényleges súlyuknál nagyobb nyomatóékkal vette figyelembe ugyanis a vádlott megbánását, bocsánatkérését és az időmúlást, míg a súlyosító körülményként értékelendő azon tényeket, hogy a vádlott ittasan, több civil előtt tett kirívóan durva és obszcén megjegyzést a munkatársuk jelenlétében egy másik közvetlen kollegájára, egy hölgyre, egyáltalán nem. Az ügyészi álláspont szerint a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány a fent írt enyhítő körülményeket, valamint az öt eltartásra szoruló gyermeket, és a terhelt betegségét is kellően méltányolta, így az ügyészi indítványban megjelölnél is kevesebb napi tétele számú pénzbüntetés kiszabása sértene a büntetés kiszabásának a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott elveit. Az ügyész utalt arra is, hogy Terhelt1 rendőr százados jövedelmi viszonyainak – remélhetően időleges – kedvezőtlen alakulása, figyelemmel a vagyoni viszonyaira is, nem indokolja az egy napi tételnek megfelelő összegnek az indítványozott 2.000 forint alá történő mérséklését, tekintettel arra, hogy rendőrként a terheltnek betegállománya teljes tartamára rendes járandósága 90%-át továbbra is folyósítják. A Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, s ezek közt is elsődlegesen a generális prevenció kellő megvalósulása végett az ügyészi érvelés szerint a mértékes indítványban megcélzott, nagyjából egyhavi jövedelem elvonása volna indokolt. Mindezekre tekintettel az ügyészség azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg az ítéletet, és szabjon ki a vádlottal szemben súlyosabb büntetést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.113/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, olyan eljárási hibát nem vétett, mely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné. A vádlott az előkészítő ülésen a bűnösségét elismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. Nyilatkozata elfogadásának a Be. 504. §-ában meghatározott feltételei fennállnak, ezért azt a bíróság törvényesen fogadta el. A bíróság a történeti tényállást és a cselekmény jogi minősítését helyesen, a váddal megegyezően állapította meg és az ítéletét a Be. 542. §-a alapján indokolta.

[5] A bünteteskiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú katonai tanács lényegében feltárta, ugyanakkor nem értékelte súlyosító körülményként a vádlott terhére a folytatólagos elkövetést. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe került vádlottal szemben, a Btk. 33. § (4) bekezdésének az alkalmazásával szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetés kiszabása és a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés alkalmazása is elegendő a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésére. A pénzbüntetés napi tételeinek a számát a bíróság az ügyészi mértékes indítvánnyal megegyezően állapította meg, azonban tévedett, amikor az egy napi tételnek megfelelő összeget a mértékes ügyészi indítványtól lényegesen eltérve, a törvényi minimumban határozta meg. Az így megállapított pénzbüntetés, különös figyelemmel a 10 hónapi részletfizetés engedélyezésére, már egyáltalán nem alkalmas sem a speciális, sem a generális prevenció érvényre juttatására, a másodfokú eljárásban a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összegnek az ügyészi mértékes indítványhoz közelítő felemelése indokolt a tisztí illetménnyel bíró vádlottal szemben. A törvényszék a Btk. 136. § (1) bekezdés a) pontja és a

140. § (1a) bekezdése alapján a katonai büntettet elkövető vádlott esetében törvényesen és megfelelő tartamban rendelkezett katonai mellékbüntetésként a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbításáról. A katonai tanács egyéb járulékos rendelkezéseit a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség törvényesnek tartotta.

[6] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.87/2024/7. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt összegű, a napi tételhez rendelt pénzbüntetést.

[7] A védő is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a büntetés kiszabása során nem tárta fel valamennyi enyhítő körülményt, illetőleg a feltárt enyhítő körülményeket nem megfelelő súllyal értékelte. A védő nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy védenca az elsőfokú bíróság által is rögzítetten őszinte, ténybeli beismerő vallomást tett. Az előkészítő ülésen lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, bűnösségét a váddal egyezően beismerte, ezzel is hozzájárulva ahhoz, hogy a már egyébként is elhúzódó eljárás mielőbb befejeződhessen. A bírósági eljárásokra irányadó közvetlenség elvének érvényesülése útján érzékelhetően őszinte megbánást tanúsított az általa elkövetett cselekmény miatt. A védő azzal is érvelt, hogy jelentős időmúlás érhető tetten az ügyben, ugyanis a vádbeli cselekmény 2021. október 24. napján, azaz több mint 3,5 éve történt. Az időmúlástól elkülönülve értékelhető enyhítő körülményként az eljárás elhúzódása, hiszen a nyomozati szakasz egy jelentős részében érdemi nyomozati munka nélkül telt az idő. A védő utalt rá, hogy bár a rendőroknél a büntetlen előélet alkalmazási feltétel, mégis fontos, hogy védenca büntetlen előéletű, és más büntetőeljárás sincs vele szemben folyamatban és a jelen ügy tárgyi súlya meglehetősen csekély. A vádlott házas családi állapotú, 5 kiskorú gyermek részbeni tartásáról köteles gondoskodni. Felesége jelenleg GYES-en van, így az ő havi nettó jövedelme mindössze 150.000 Ft. A vádlott egyik kiskorú gyermeke gyógyíthatatlan autoimmun betegségben szenved, amely egyelőre különösebb többletkiadással nem, azonban intenzív vérzékenységére való tekintettel folyamatosan fokozott szülői igénybevétellel, illetőleg havi rendszerességű vérvétellel jár. Emellett a vádlott havonta 200.000 Ft összegben egy korábban felvett hitel törlesztését köteles fizetni. Mindezekre tekintettel a védő azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41.Kb.87/2024/7. szám alatt meghozott ítéletét változtassa meg és az elsőfokú bíróság által Terhelt1 r. százados vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse, vele szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazzon.

[8] A másodfokú nyilvános ülésen a védő az írásban benyújtott fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy a nyilvános ülés tartását azért kérte, hogy a közvetlenség elve folytán a vádlott személyéről, személyiségéről pontosabb képet lehessen kapni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlott javára szolgáló enyhítő körülményeket nem kellő súllyal vette figyelembe és utalt arra, hogy bár tisztában van azzal, hogy a katonai ítélkezési gyakorlat szerint a próbára bocsátás alkalmazására ritkán kerül sor, azonban az ügy összes körülményére, kiemelten a cselekmény tárgyi súlyára és az eljárás elhúzódására tekintettel ezen büntetőjogi intézkedés alkalmazását tartotta indokoltnak.

[9] A vádlott az utolsó szó jogán élt a lehetőséggel és a nyilvános ülésen megjelent sértettl r. őrmestertől bocsánatot kért. Emellett megbánásának adott hangot és utalt arra is, hogy a büntetőeljárás folyamatban léte miatt nem tudott magasabb beosztásba kerülni több mint két évig és több jutalomtól is elesett.

[10] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[11] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. A Fővárosi Nyomozó Ügyészség a 7.Nyom.119/2023. számú vádiratában azt indítványozta többek között, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a vádlottal szemben a Be. 740. § (1) bekezdése szerinti büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásban büntetővégzésben a Btk. 33. § (4) bekezdése alkalmazásával szabjon ki a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján pénzbüntetést, valamint a Btk. 136. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 140. § (1) bekezdése alapján várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést.

[12] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa azonban az ügyészi indítvánnyal nem értett egyet, mivel álláspontja szerint a Be. 740. § (1) bekezdésben írt feltételek hiányában az ügy büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárásban nem bírálható el, ezért előkészítő ülés kitűzése iránt intézkedett.

[13] Az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával tartotta meg, az általa az előkészítő ülésen fogatosított törvényi figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak, a jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfelelték. Egyebekben a katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész az előkészítő ülésen mértékes indítványt terjesztett elő, mely szerint beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozat esetén a bíróság a vádlottat 200 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre és egy év várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre ítélje.

[14] A vádlott a kioktatást követően a vádirattal egyezően a bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott elismerve, hogy a sértettre a vádban szereplő sértő dolgokat mondta több jelenlévő személy előtt, amit nagyon megbánt.

[15] Ennek megfelelően az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes. Az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. A vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadó végzés indokolásában rögzítésre került, hogy a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette, a beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt ésszerű kétely nem mutatkozott, nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[16] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[17] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [4] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottat a vádirati minősítéssel egyezően, a Btk. 447. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés II. fordulója szerint minősülő folytatólagosan elkövetett szolgálati tekintély megsértésének büntetében mondta ki bűnösnek.

[18] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban tévedett a törvényszék, amikor a folytatólagos elkövetést megállapította. A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. Jelen esetben azonban a vádirattal egyezően megállapított és a másodfokú felülbírálat során irányadó tényállás alapján a sértett azonossága megállapítható ugyan, azonban a rövid időközönkénti elkövetés nem, hiszen a vádlott miután a szolgálatát teljesítő sértett1 r. őrmester felé intézte az annak tekintélyét durván sértő szavait („baszatlan kurva”), nyomban a közvetlen közelében álló tanú2 r. főtörzsőrmester felé is megismételte a sértettre vonatkozó hasonló tartalmú kijelentést. Ez okból a másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen két, egyebekben több személy előtt elhangzott kijelentéssel elkövetett cselekmények természetes egységet alkotnak.

[19] Ebből következően a másodfokú bíróság az ítéletből a vádlott terhére rótt katonai büntett folytatólagos elkövetésére való utalást mellőzte.

[20] Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdése figyelembe vételével tett eleget.

[21] A vádlott terhére bejelentett katonai ügyészi, illetve a vádlott javára bejelentett védői fellebbezés nem alapos.

[22] A törvényszék katonai tanácsa a bűnösségi körülményeket hiánytalanul tárta fel és rögzítette az ítélet [10] bekezdésében.

[23] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során helyesen értékelte a vádlott javára az őszinte, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, a megbánó magatartását – melyet a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen is észlelt – az egyszerű jogi megítélésű cselekmény elkövetése óta eltelt, a cselekmény tárgyi súlyához képest jelentős, több mint három éves időmúlást, illetve azt, hogy a vádlott 5 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Súlyosító körülményt a fellebbviteli katonai tanács nem észlelt, hiszen – bár azt az elsőfokú bíróság nem értékelte a vádlott terhére - a folytatólagos elkövetésre vonatkozó utalást mellőzte. A másodfokú katonai tanács továbbá a vádlott javára értékelte, hogy a nyilvános ülésen a sértettől bocsánatot kért, illetőleg, hogy saját megromlott egészségi állapotán túlmenően a negyedikként született gyermeke műtétre vár.

[24] Mindezeket szem előtt tartva a törvényszék katonai tanácsa törvényesen járt el, amikor az enyhítő körülmények számára és nyomatékára tekintettel a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki a katonai mellékbüntetés mellett.

[25] Az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés napi tétel számát az ügyészi mértékes indítvánnyal megegyezően állapította meg, fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tétel száma a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával arányos. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács akkor is helyesen járt el, amikor egy napi tétel összegét a mértékes indítványtól eltérően 2.500 forint helyett 1.500 forintban állapította meg. Az 5 kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodási kötelezettséget, ennek köztudomásúan rendkívüli anyagi terheit, valamint azt is szem előtt tartva, hogy a vádlott a büntetőeljárás folyamatban léte miatt több pénzbeli juttatástól is elesett, illetőleg más adat által nem cáfoltan fél éve betegállományban van a megromlott egészségi állapota miatt, mely idő alatt havi nettó 450.000 forint jövedelemmel rendelkezett, míg felesége havi 150.000 forint összegű GYES ellátásban részesül, továbbá ezen túlmenően a családot havi 200.000 forint összegű hiteltörlesztés terheli, a fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint is a törvényszék által megállapított összeg az, ami a vádlott jövedelmi viszonyaival arányban álló. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyainak figyelembe vételével kell meghatározni, a vádlott részére engedélyezett részletfizetés ténye nem büntetés kiszabási körülmény, hanem azt szolgálja, hogy a vádlott a pénzbüntetést maradéktalanul kifizesse a család megélhetésének ellehetetlenítése nélkül. Emellett a katonai bűncselekményt elkövető vádlottal szemben a törvényszék törvényesen rendelkezett katonai mellékbüntetés kiszabásáról, a soron következő

fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbításának tartama megfelelő.

[26] Mindezekre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés és katonai mellékbüntetés együttesen alkalmas arra, hogy a jövőben visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől, annak súlyosítása már túlmutatna a büntetési célokon, annak eléréséhez azonban intézkedés, ezen belül próbára bocsátás alkalmazása nem elégséges. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy intézkedés alkalmazása mellett katonai mellékbüntetés nem is lenne kiszabható, azonban jelen esetben indokoltan került kiszabásra.

[27] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. június 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.87/2024/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.18/2025/14. számú ítélete folytán 2025. június 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. június 6.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke